

În consecință, reclamanta susține că a existat o încălcare *prima facie* a dreptului concurenței și că pentru a ajunge la o astfel de concluzie și, prin urmare, pentru a iniția o procedură Comisia ar fi necesitat mai puțin de 12 luni. Perioada în care Comisia s-a abținut să acționeze a depășit așadar limite rezonabile.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2007 — Ryanair Ltd/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-442/07)

(2008/C 37/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentant: E. Vahida, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Comisia nu și-a definit poziția conform obligațiilor care îi revin în cadrul Tratatului CE, inclusiv în special cele care rezultă din articolul 232 CE, drept răspuns la plângerile reclamantei din 3 noiembrie 2005 și din 13 decembrie 2005, din 16 iunie și din 10 noiembrie 2006 și la scrisoarea de punere în întârziere din 2 august 2007;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata în întregime a cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în cadrul procedurii chiar dacă, în urma introducerii acțiunii, Comisia a acționat, fapt care, în opinia Curții, înlătură necesitatea de a adopta o decizie sau dacă acțiunea este respinsă de Curte ca inadmisibilă; și
- adoptarea oricăror măsuri suplimentare care vor fi considerate adecvate de către Curte.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea depusă, reclamanta a introdus o acțiune în temeiul articolului 232 CE, susținând că Comisia nu și-a definit poziția în legătură cu plângerile depuse la 3 noiembrie 2005, la

13 decembrie 2005, la 16 iunie 2006 și la 10 noiembrie 2006, urmate de o scrisoare de punere în întârziere din 2 august 2007.

Prin motivul principal se susține că nu a fost efectuată și finalizată de către Comisie o examinare diligentă și imparțială a plângerilor depuse de reclamantă prin care aceasta afirma că statul italian a acordat un ajutor ilegal sub formă de avantaje companiilor Alitalia, Air One și Meridiana. În subsidiar, reclamanta susține că Comisia nu și-a definit poziția cu privire la plângerile reclamantei prin care aceasta susține existența unei discriminări anticoncurențiale și, prin urmare, a unei încălcări a articolului 82 CE.

Reclamanta afirmă că măsurile care fac obiectul plângerii sale, și anume: (i) plata către Alitalia a unui ajutor constând într-o „compensație 9/11”, (ii) preluarea de către Fintecna a Alitalia Servizi în condiții favorabile, (iii) nesolicitarea de către statul italian a plății datorită de Alitalia către aeroporturile italiene, (iv) finanțarea publică a indemnizațiilor de concediere ale companiei Alitalia, (v) reduceri la costurile privind combustibilul, (vi) reduceri la taxele de aeroport la centrele de trafic aerian italiene, (vii) transferarea a peste 100 de lucrători de la Alitalia la Meridiana și la Air One și (viii) restricțiile discriminatorii privind activitatea reclamantei pe aeroporturile regionale inclusiv pe aeroportul Ciampino pot fi atribuite statului italian, constituie beneficii nerealizate iar unele dintre măsurile respective aduc beneficii companiei Alitalia, precum și companiilor Air One și Meridiana. În opinia reclamantei, aceste măsuri constituie ajutoare de stat, care îndeplinesc toate condițiile prevăzute de articolul 87 alineatul (1) CE.

În subsidiar, reclamanta susține că neobținerea de către aeroporturile italiene a plății datorită de Alitalia, reducerea taxelor de aeroport la centrele de trafic aerian italiene, reducerile la costurile privind combustibilul și restricțiile discriminatorii privind activitatea reclamantei pe aeroporturile regionale constituie o încălcare a dreptului concurenței. Prin urmare, reclamanta susține că în cazul în care Curtea va considera că unele dintre avantajele acordate companiilor Alitalia, Air One și Meridiana nu puteau fi atribuite statului întrucât aeroporturile italiene și furnizorii de combustibil care au acordat avantajele menționate anterior ar fi acționat în mod autonom, astfel de avantaje ar reprezenta o discriminare anticoncurențială care nu poate fi justificată de motive obiective și, în consecință, încalcă articolul 82 CE.

În plus, reclamanta susține că are un interes legitim pentru a depune o astfel de plângere atât în calitate de client al serviciilor aeroportuare și al combustibilului pentru aviație, cât și în calitate de concurent al companiilor Alitalia, Air One și Meridiana.

De asemenea, reclamanta susține că, potrivit dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului (¹), ale Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (²) și ale Regulamentului (CE) nr. 773/2004 al Comisiei (³), aceasta avea obligația de a acționa. Cu toate acestea, Comisia nu a acționat în niciun fel în urma primirii plângerilor și nici în urma primirii scrisorii de punere în întârziere.

Drept urmare, reclamanta susține că a existat o încălcare *prima facie* a dreptului concurenței și că perioada inexplicabil de lungă, cuprinsă între 9 și 21 de luni care s-a scurs, în funcție de obiectul plângerii, între momentul în care Comisia a primit scri-soarea de punere în întârziere și inacțiunea Comisiei, constituie o abținere de a acționa în sensul articolului 232 CE.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2007 — Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-444/07)

(2008/C 37/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (Marsilia, Franța) (reprezentant: C. Bonnefoi, avocate)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei nr. C (2007) 4645 a Comisiei din 4 octombrie 2007 de anulare a asistenței acordate de Fondul Social European, prin Decizia C (1999) 2645 din 17 august 1999, pentru finanțarea unei subvenții FSE în Franța (CPEM);
- recunoașterea dreptului la despăgubire pentru atingerea adusă în mod public imaginii unui organism care acționează în cadrul unei misiuni de interes general (evaluată la 100 000 de euro);
- recunoașterea dreptului la o despăgubire individuală cu „un euro simbolic” a personalului CPEM pentru atingerea adusă liniștii acestora în cadrul muncii (amenințare a viitorului structurii de încadrare în muncă a acestora și prin urmare a locului lor de muncă, întrucât faptul de a plăti acel milion de euro înseamnă închiderea CPEM și a MSD);

- rambursarea onorariilor de avocat și de asistență juridică care au fost necesare și pentru care se va putea prezenta un justificativ.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea Deciziei nr. C (2007) 4645 a Comisiei din 4 octombrie 2007 prin care, în urma raportului OLAF, a fost anulată asistența acordată de Fondul Social European (¹) pentru finanțarea, sub forma unei subvenții globale, a unui proiect-pilot executat de reclamant.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă două grupe de motive. Primele motive se referă la modul în care OLAF a condus procedura de instrumentare și de investigare prin care s-a ajuns la decizia atacată și se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare. Celelalte motive privesc fondul deciziei atacate.

Pe de o parte, reclamantul susține că forma investigației efectuate de OLAF ar fi încălcat mai multe principii ale dreptului comunitar și ale unei instrumentări liniștite, cum ar fi principiul prezumției de nevinovăție și dreptul de a cunoaște conținutul real și precis al acuzațiilor din plângerile care stau la originea procedurii. În plus, acesta susține că OLAF ar fi confundat procedurile prevăzute de Regulamentul nr. 2185/96 (²) cu cele privind investigațiile efectuate în temeiul Regulamentului nr. 2988/95 (³). Pe de altă parte, reclamantul critică OLAF că și-a întemeiat concluziile prin care îl acuză pe acesta pe ediții diferite și evolutive ale „Ghidului promotorului”.

Cu privire la fond, reclamantul critică Comisia pentru că și-a întemeiat decizia pe concluziile raportului realizat de OLAF care ar fi încălcat în mod grav noțiunile de „organism cu scop nelucrative” și de „punere la dispoziție” din dreptul francez. În plus, acesta susține că OLAF i-ar fi invocat reclamantului superioritatea unui „Ghid al promotorului” față de conținutul unui regulament comunitar. De asemenea, în opinia reclamantului, Comisia ar fi fost informată și chiar ar fi autorizat faptele imputate reclamantului de către OLAF în decizia atacată. În sfârșit, reclamantul invocă un motiv întemeiat pe lipsa aplicabilității și pe neopozabilitatea Regulamentului nr. 1605/2002 (⁴) pe care s-ar întemeia o parte din raționamentul dezvoltat de OLAF și o parte din decizia atacată.

(¹) Decizia nr. C (1999) 2645 a Comisiei din 17 august 1999, modificată prin Decizia nr. C (2001) 2144 din 18 septembrie 2001.

(²) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, p. 2, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 24).

(³) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

(⁴) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1).